

ності Словаччини тощо»⁸³. Втім, вона залишила свій слід в історії боротьби українського народу за незалежність й національну державність і повинна бути вписана у новітню історію України яскравими сторінками. Не менш важливими для сучасного процесу державотворення в нашій незалежній Українській державі є й уроки Карпатської України, зокрема той незаперечний факт, що лише разом з усім народом України в єдиній незалежній демократичній державі, покладаючись лише на власні сили, відкриваються справжні можливості для повноцінного й щасливого життя закарпатців, як і мешканців інших регіонів України.

Події 1938–1939 рр. у Карпатській Україні – не лише яскрава героїчна сторінка в історії цього самобутнього українського краю. Вони мали велике значення і для розвитку національної самосвідомості всього українського народу. Незважаючи на короткочасність свого існування, Карпатська Україна перебувала в центрі уваги української діаспори в світі та багатьох європейських держав, прогресивні сили яких співчували національно-визвольній боротьбі закарпатських українців і засудили вторгнення угорських військ до краю як пограння прав українського народу на самостійне державне життя. Виникнення Карпатської України як держави також зайвий раз продемонструвало перед усім світом, що Закарпаття – українська земля, де живуть українці, які бажають мати свою соборну державність разом зі своїми кровними братами на інших українських землях.

Примітки до розділу 10

1 Див.: Історія Центрально-Східної Європи: Посібник для студентів історичних і гуманітарних факультетів університетів / За ред. Леоніда Зашкільняка. – Л., 2001. – С.388–390.

2 Гренвилл Дж. История XX века. Люди. События. Факты / Пер. с англ. О.Суворова. – М., 1999. – С.134.

3 Див., напр.: Лозинський М. Галичина в рр. 1918–1920 / Передм. І.Кедрина. – Нью-Йорк, 1970. – XII. – 228 с.

4 Віднянський С. Перша світова війна як найбільша криза європейської цивілізації (до 90-річчя початку Великої війни) // Іст. жур. – 2004. – №9. – С.7–15.

5 Український вибір: політичні системи XX століття і пошук власної моделі суспільного розвитку. – К., 2007. – С.331.

6 Bardach J., Leśnodorski B., Pietrzak M. Historia ustroju i prawa polskiego. – Warszawa, 1993. – S.462–463.

7 Там само. – S.463.

8 Там само. – S.472.

9 Історія Центрально-Східної Європи. – С.418.

- 10 Чехия и Словакия в XX веке: очерки истории. – М., 2005. – Кн.1. – С.105.
- 11 Див.: Історія Центрально-Східної Європи. – С.419-420.
- 12 Там само. – С.430-431.
- 13 Див.: Курило В.М. У боротьбі за визволення. Революційно-визвольний рух на Буковині у 1922–1940 роках. – Л., 1977. – С.48; Український вибір: політичні системи XX століття і пошук власної моделі суспільного розвитку. – С.344.
- 14 Див.: Буковина, її минуле і сучасне. – Детройт; Париж, 1956. – С.330-342; Буковина: історичний нарис. – Чернівці, 1998. – С.244; Буковина 1918–1940 рр.: зовнішні впливи та внутрішній розвиток (Матеріали і документи). – Чернівці, 2005. – С.66-67.
- 15 Див.: Україна: політична історія. XX – початок XXI ст. – К., 2007. – С.331.
- 16 Див.: Бенеш Э. Речь о подкарпаторусской проблеме. – Ужгород, 1934.
- 17 Див.: Віднянський С. Закарпаття у складі Чехо-Словацької Республіки: переломний етап у національно-культурному й етнополітичному розвитку русинів-українців // Культура українських Карпат: традиції і сучасність. Мат. міжнар. наук. конф. (Ужгород, 1-4 вересня 1993 р.). – Ужгород, 1994. – С.138.
- 18 Vidnanskij S. Zakarpatsko ako sucast CSR: problemy narodno-kulturnej obnovy a statnosti v r. 1919-1938 // Slovensko v politickom systeme Ceskoslovenska (Materialy z vedeckeho sympozia) Casta 11.-13 novembra 1991. – Bratislava, 1992. – S.210.
- 19 Про це див.: Політична історія України. XX століття: У 6 т. – К., 2003. – Т.5: Українці за межами УРСР (1918–1940). – С.623-635.
- 20 Див.: Худанич В.І. Міжвоєнний період в історії Закарпаття // Українські Карпати: Мат. міжнар. наук. конф. – Ужгород, 1993. – С.539; Нариси історії Закарпаття. – Ужгород, 1995. – Том II (1918–1945). – С.181; Токар М. Політичні партії Закарпаття в умовах багатопартійності (1919–1939). – Ужгород, 2006. – С.318-323.
- 21 История городов и сел Украинской ССР. Закарпатская область. – К., 1982. – С.49-51.
- 22 Нариси історії Закарпаття. – С.135; Токар М.Ю. Становлення проукраїнських політичних партій Закарпаття та їх розвиток у 1920-1924 роках // Carpatica – Карпати. – Ужгород, 2001. – Вип.10. – С.45.
- 23 Статут и програма Руськой Хлеборобської (Земледельської) Партии. – Ужгород, 1920. – С.4-14.
- 24 Росоха С. Соём Карпатської України (в 10-ліття проголошення самостійності). – Л., 1991. – С.21-22.
- 25 Болдижар М. Закарпаття між двома світовими війнами (Матеріали до історії суспільно-політичних відносин). – Ужгород, 1993. – С.20-26.
- 26 Державно-правовий статус Закарпаття у складі Чехословаччини у 1919–1945 роках: Мат. наук. конф. – Ужгород, 1997. – С.27.
- 27 Нариси історії Закарпаття. – С.191-193.

- 28 Див.: Мишанич О. Від підкарпатських русинів до закарпатських українців: Історико-літературний нарис. – Ужгород, 1991. – С.31.
- 29 Історія Центрально-Східної Європи. – С.424.
- 30 Там само.
- 31 Див.: Пашуто В. Т. Русские историки-эмигранты в Европе. – М., 1992. – С.24; История СССР. – 1971. – №1. – С.151-154; Славяноведение. – 1993. – №4. – С.28-38; Slovansky prehled. – 1991. – №4. – S.273-286.
- 32 Див.: Пашуто В.Т. Вказ. праця. – С.24.
- 33 Ceskoslovenka pomoc ruske a ukrajinske emigraci. – Praha, 1936. – S.3.
- 34 Masaryk T. G. Cesta demokracie. Soubor projevu za republiky. Sv. druhu. 1921–1923. – Praha, 1934. – S.56-57.
- 35 Див.: Сладек З. Русская эмиграция в Чехословакии: развитие «русской акции» // Славяноведение. – 1993. – №4. – С.31.
- 36 Див.: Віднянський С.В. Політика чехословацького уряду щодо української еміграції в міжвоєнний період // Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки. – К., 1993. – Вип.3. – С.39-40.
- 37 Див.: Советское славяноведение. – 1991. – №6. – С.29; Славяноведение. – 1993. – №4. – С.36-37.
- 38 Ceskoslovenska pomoc ruske a ukrajinske emigraci. – S.5.
- 39 Советское славяноведение. – 1991. – №6. – С.26; Вопросы истории. – 1990. – №11. – С.19; Енциклопедія українознавства. – Т.9. – С.3356; Т.10. – С.3741; Нова Україна (Прага). – 1922. – №1. – С.17.
- 40 Три роки праці Українського Громадського Комітету в ЧСР. 7/ VII. 1921 – 7/VII. 1924. – Прага, 1924. – С.3-4; Наріжний С. Українська еміграція. Культурна праця української еміграції між двома світовими війнами. – Прага, 1942. – Ч.1. – С.53-70; Субтельний О. Україна. Історія. – К., 1991. – С.475.
- 41 Три роки праці Українського Громадського Комітету в ЧСР. – С.11-14.
- 42 З епістолярної спадщини Д.І.Дорошенка: Листи Д.І.Дорошенка до М.М.Грінченко 1923–1926 рр. / Публ. Ю.Пінчука, Л.Гриневич // Дорошенко Д.І. Огляд української історіографії / Упорядкув. та нарис Ю.Пінчука, Л.Гриневич. – К., 1996. – С.227.
- 43 Див.: Віднянський С.В. Українське питання в міжвоєнній Чехословаччині: Автореф. дис. ... д-ра іст. наук. 07.00.02 – Всесвітня історія / Ін-т історії України НАН України. – К., 1997.
- 44 Ceskoslovenska pomoc ruske a ukrajinske emigraci. – S.22.
- 45 Маруняк В. Видавнича діяльність української еміграції в європейських країнах в 1900–1975 рр. // Календар-альманах «Нового шляху» на 1988 р. – Торонто. – С.155.
- 46 Mędrzecki W. Ukraińcy // Encyklopedia Historii Drugiej Rzeczypospolitej. – Warszawa, 1999. – S. 471.
- 47 Див., напр.: Mikulicz S. Prometeizm w polityce II Rzeczypospolitej. – Warszawa, 1971. – ss. 327; Wączkowski W. Prometeizm na tle epoki: Wybrane fragmenty z historii ruchu // Niepodległość: Czasopismo poświęcone najnowszemu

dziejom Polski / In-t J. Piłsudskiego. – Nowy Jork; Londyn, 1984. – Т. XVII. – S.28-54; та ін.

48 Комар В.Л. «Українське питання» в політиці урядів Польщі (1926–1939 рр.) // Укр. іст. журн. – 2001. – №5. – С.121.

49 Там само. – С.122.

50 Giertych J. O program polityki kresowej. – Warszawa, 1932. – S. 118.

51 Комар В. Л. «Українське питання» в політиці урядів Польщі (1926–1939 рр.). – С.124.

52 Зашкільняк Л., Крикун М. Історія Польщі: Від найдавніших часів до наших днів. – Л., 2002. – С.481-482.

53 Комар В.Л. «Українське питання» в політиці урядів Польщі (1926–1939 рр.). – С.126.

54 Там само.

55 Див., напр.: Рубльов О. Советські пенсії західноукраїнським інтелектуалам, 1920-ті – початок 1930-х рр.: Timeo danaos...? // Проблеми історії України: факти, судження, пошуки: Міжвід. зб. наук. праць / Ін-т історії України НАН України; Відп. ред. С.Кульчицький. – К., 2003. – Вип. 8. – С.161-176; та ін.

56 Див.: Науменко К. Генеральне консульство СРСР у Львові // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність / Ін-т українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України. – Львів, 2000. – Вип.7: Зб. на пошану проф. Ю.Сливки. – С.387-403; Rublow O. Konsulat ZSRR we Lwowie w latach 1927–1939: przedstawicielstwo dyplomatyczne, łącznik między dwiema Ukrainami czy bolszewicka ekspozytura? // Studia Polsko-Ukraińskie / Południowo-Wschodni Instytut Naukowy w Przemyślu. – Przemyśl, 2006. – Tom 1. – S.191-224.

57 Мілена Рудницька: Статті. Листи. Документи / Упоряд. М.Дядюк; Відп. ред. М.Богачевська-Хомяк. – Л., 1998. – 844 с., іл.

58 Див., напр.: Шаповал Ю.Г. «Діло» (1880–1939 рр.): Поступ української суспільної думки. – Л., 1999. – 384 с.

59 Докладніше див.: Mędrzecki W. Ukraińska Reprezentacja Parlamentarna w Drugiej Rzeczypospolitej // Warszawskie zeszyty ukrainoznawcze / Pod red. S.Kozaka. – Warszawa, 1996. – Т.3: Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ucrainica. – S.220-234.

60 Див., напр.: За правильное освещение истории Коммунистической партии Западной Украины // Коммунист (Москва). – 1963. – №10. – С.37-47; Панчук М.І. Боротьба КПЗУ за ідейне й організаційне зміцнення партійних лав і посилення впливу на маси. – К., 1982. – 198 с.; Szyr E. Okoliczności rozwiązania KPP // Nowe drogi (Warszawa). – 1987. – №7. – S.88-104; Борці за возз'єднання: Біогр. довід. / Редкол.: Ю.Ю.Сливка (кер.) та ін.; Упоряд. Ю.Ю.Сливка. – Л., 1989. – 359 с.; Панчук М.І. «Білі плями» героїчного літопису: Із історії Комуністичної партії Західної України. – К., 1989. – 129 с.; та ін.

61 Див., напр.: Конгрес Українських Націоналістів 1929 р.: Документи і матеріали / Упоряд. В.Муравський; НАН України, Львів. наук. б-ка ім. В.Стефаніка; Центр досліджень визвольного руху. – Л., 2006. – 420 с.; іл.

62 Термін «український інтегральний націоналізм» укорінився у науковому обігу з легкої руки американського історика Дж.Армстронга завдяки його

відомій праці «Український націоналізм. 1939–1945» (вид. 1955-го, 1963-го, 1987 р.). Натомість особисто Д.Донцов називав націоналізм «чинним», а діячі ОУН – «організованим», «революційним» тощо.

63 Див., напр.: Мірчук П. Нарис історії Організації Українських Націоналістів. Т.І (1920–1939) / За ред. С.Ленкавського. – Мюнхен; Лондон; Нью-Йорк, 1968. – С.389-398; Варшавський акт обвинувачення Степана Бандери та товаришів / Упоряд. М.Посівнич. – Л., 2005. – 200 с.

64 Докладніше див., напр.: Stępień S. W kręgu badań nad społeczeństwem II Rzeczypospolitej: Społeczność ukraińska // Przemyskie Zapiski Historyczne. – 1987. – Т.4-5. – С.137-174; Stępień S. Kształtowanie się warstwy inteligenckiej w warunkach braku własnego państwa: Ukraińska inteligencja w Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1918–1939 // Roczniki dziejów społecznych i gospodarczych / Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, widział historii i nauk społecznych; Instytut historii PAN; Red. W.Мędrzecki, J.Kochanowicz. – Poznań – Warszawa, 2006. – Т.LXVI. – За рік 2006. – С.111-135.

65 Наріжний С. Українська еміграція: Культурна праця української еміграції між двома світовими війнами. – Прага, 1942. – Ч.1. – С.33.

66 Колянчук О. Українська військова еміграція у Польщі (1920–1939). – Л., 2000. – С.192.

67 Див.: Bruski J.J. Petluowcy: Centrum Państwowe Ukraińskiej Republiki Ludowej na wychodźstwie (1919–1924). – Kraków, 2000. – С.579; Wyd.2. – Kraków, 2004. – С.600.

68 Колянчук О. Українська військова еміграція у Польщі (1920–1939). – С.55-136; Його ж. Увічнення нескорених: Українські військові меморіали 20–30-х рр. ХХ ст. у Польщі. – Л., 2003. – 246 с.

69 Петлюра С. Статті. Листи. Документи. – К., 1999. – Т.III. – С.419.

70 Колянчук О. Українська військова еміграція у Польщі (1920–1939). – С.197-198.

71 Див.: Шанковський Л. Нарис української воєнної історіографії: III. Українська воєнно-історична наука в періоді між двома війнами (1921–1939) // Укр. історик. – 1971. – №3/4 (31/32). – С.77-89.

72 Див.: Wiszka E. Emigracja ukraińska w Polsce 1920–1939. – Toruń, 2005. – С.752.

73 Магочій П.Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848–1948). – Ужгород, 1994. – С.136.

74 Див.: Болдижар М. Вказ. праця. – С.79.

75 Див.: Уряди України у ХХ ст. Науково-документальне видання. – К., 2001. – С.277-279.

76 Нова свобода. – 1938. – 27 жовтня.

77 Див.: Болдижар М. Вказ. праця. – С.100-104.

78 Белень М. Карпатська Україна в портретах. – Ужгород, 1998. – С.12-19.

79 Нова свобода. – 1938. – 22 листопада.

80 Див.: Стерчо П. Карпато-Українська держава. До історії визвольної боротьби карпатських українців у 1919–1939 роках. Репринтне видання. – Л., 1994. – С.235-241; Маркусь В. Від народу племені через автономістські праг-

нення до державності й соборності // *Культура українських Карпат: традиції і сучасність*. – С.22.

81 Вегеш М.М. *Карпатська Україна 1938–1939 років у загальноєвропейському історичному контексті: В 2 т.* – Ужгород, 1997. – Том II. – С.92.

82 Див.: Росоха С. Вказ. праця.

83 Болдижар М. Вказ. праця. – С.107-108.